

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Životní prostředí

Plán ÚSES v CHKO - CHKO BÍLÉ KARPATY

NÁVRHOVÁ ČÁST - II. část

ORP Uherské Hradiště, Veselí nad Moravou, Hodonín, Uherský Brod

TEXTOVÁ ČÁST - NÁVRH

Arvita P spol. s r.o., Příčná 1541, 765 02 Otrokovice
tel: 577 938 161, e-mail: arvita@arvita.cz, www.arvita.cz

Zak.č.: 162/2021
Arch.č.: 104/2021

leden 2023

OBSAH:

C.	NÁVRHOVÁ ČÁST.....	2
C.1.	POPIS VÝSLEDNÉHO PLÁNU ÚSES A JEHO ODŮVODNĚNÍ	2
C.1.1.	Vymezení nadregionálního ÚSES.....	4
C.1.2.	Vymezení regionálního ÚSES.....	5
C.1.3.	Vymezení lokálního ÚSES	6
C.1.4.	Vymezení interakčních prvků.....	7
C.2.	NÁVAZNOSTI ÚSES MIMO ÚZEMÍ CHKO BÍLÉ KARPATY.....	8
C.3.	PŘEHLED PROVEDENÝCH ZMĚN A JEJICH ODŮVODNĚNÍ.....	10
C.3.1.	Úpravy ve vymezení nadmístního ÚSES.....	10
JIHOMORAVSKÝ KRAJ.....		11
ZLÍNSKÝ KRAJ.....		13
C.3.2.	Úpravy ve vymezení místního ÚSES.....	15
ORP HODONÍN		16
ORP VESELÍ NAD MORAVOU		16
ORP UHERSKÉ HRADIŠTĚ		21
ORP UHERSKÝ BROD.....		21
C.4.	STANOVENÍ CÍLOVÝCH EKOSYSTÉMŮ	28
C.4.1.	Současný stav území	29
C.4.2.	Cílové ekosystémy	31
C.5.	NÁVRH MANAGEMENTU	31
C.5.1.	Návrh managementu dle charakteru území.....	31
C.5.2.	Doporučená opatření na travních porostech.....	33
C.5.3.	Doporučená opatření na lesních porostech a dřevinné vegetaci.....	34
C.6.	POTENCIÁLNÍ RIZIKA A OHROŽENÍ	34
C.7.	ZÁVĚR	35
C.8.	SEZNAM ZKRATEK	36

C. NÁVRHOVÁ ČÁST

C.1. POPIS VÝSLEDNÉHO PLÁNU ÚSES A JEHO ODŮVODNĚNÍ

Zásadním podkladem pro návrh vymezení ÚSES v Plánu ÚSES CHKO Bílé Karpaty je *Metodika vymezování územního systému ekologické stability, MŽP ČR (Kolektiv 2017)*. Při analýzách a následném návrhu bylo přihlédnuto k hodnotám a specifikům území CHKO Bílé Karpaty.

Skladebné části ÚSES odpovídají nastaveným parametrům Metodiky, prověřování a následný návrh vymezení ÚSES probíhal v hierarchické posloupnosti nadregionální – regionální – lokální (místní) ÚSES. Vymezené skladebné části byly konfrontovány s příslušným typem větve ÚSES v území, u NRBK bylo prověřeno vymezení ve vztahu k příslušnému vegetačnímu typu biokoridoru.

Výsledný Plán ÚSES vychází z vymezeného ÚSES v území, který je zhodnocen v rámci analytické část dokumentace. Zdrojové podklady ÚSES jsou navzájem prověřeny a konfrontovány mezi sebou (relevantnost podkladů je řešena v analytické části). Samotné vymezení skladebných částí ÚSES probíhalo překreslením nad podkladem katastrálních map s promítnutím níže uvedených podkladů.

Grafické vymezení ÚSES bylo provedeno na podkladech:

- Katastrální mapa, JPRL
- Vymezený ÚSES v ÚP a KoPÚ
- Vymezený ÚSES v ZÚR, koncepční vymezení NRBC, ÚTP
- Další podklady jako urbanistická studie VÚC BK, datová sada ÚSES AOPK ad.
- Plochy funkčního využití ÚP vč. navrhovaných záměrů a hranic zastavěných území
- Plány společných zařízení KoPÚ
- Analytická část – vyhodnocení hodnot v území
 - maloplošná zvláště chráněná území
 - aktualizovaná vrstva mapování biotopů (vč. vytipování unikátních biotopů)
 - mokřady národního významu
 - lokality výskytu ZCHD národního významu
 - poklady NDOP
 - další podklady jako Natura 2000, zonace CHKO BK, památné stromy ad.
- Analytická část – vyhodnocení zjištěných problémů
 - bariéry a místa křížení
 - nespojitost vymezení
 - návaznost mimo území CHKO BK
 - nedodržené parametry
 - ostatní problémy (hydrický režim, nepřesnost zařazení, nevhodnost řešení aj.)

- Provedené výsadby a revitalizace v území
- Terénní šetření
- Geomorfologie území ve vztahu k hydrické větvi ÚSES
- Hranice STG, biochor a bioregionů
- Ortofoto snímky, základní mapa ČR (1:10 000), vybrané obrysové mapy LHP
- Další podklady

Jednotlivé skladebné části ÚSES - biocentra, biokoridory a dílčí části NRBK nebo RBK jsou vymezeny jako jeden spojitý prvek. Nedochází tedy k dělení nad katastrální hranicí, dělení funkčních a nefunkčních částí nebo dělení plochami dopravní a technické infrastruktury. Prvky ÚSES jsou rozděleny podle příslušnosti k hierarchické úrovni:

Biogeografický význam skladebných částí:

- NC - nadregionální biocentrum
- NK - nadregionální biokoridor
- RCNK - regionální biocentrum vložené do osy nadregionálního biokoridoru
- RC - regionální biocentrum
- RK - regionální biokoridor
- LCNK - lokální biocentrum vložené do osy nadregionálního biokoridoru
- LCRK - lokální biocentrum vložené do trasy regionálního biokoridoru
- LC - lokální biocentrum
- LK - lokální biokoridor
- IP - interakční prvek (směrný charakter)

Prvky ÚSES jsou přiřazeny k hydrickému typu a zkontrolován soulad s příslušným typem větve ÚSES.

Hydrické typy u skladebných částí ÚSES:

- M - mezofilní (hydricky normální)
- H - hygofilní (podmáčený)
- K - kombinovaný

Každá skladebná část ÚSES je opatřena jednoznačným číselným kódem a jednoznačně textově označen názvem. Názvy biocenter primárně vychází ze zdrojových dokumentací. Při označení byly odstraněny duplicitní názvy, kde názvy nebyly k dispozici, byly vytvořeny na základě názvů místních tratí. Názvy biokoridorů zahrnují označení koncových biocenter, mezi kterými zajišťují spojení. Dílčí části (segmenty) složených biokoridorů nadregionálního a regionálního ÚSES jsou označeny číslem koridoru (u NRBK doplněným označením vegetačního typu), dále jsou doplněné o označení přiléhajících vložených lokálních nebo regionálních biocenter.

Pro všechny skladebné části ÚSES je vyhotovena tabulka s charakteristikami a návrhem opatření. Naplnění atributů tabulkové části (23 atributů) vychází ze smlouvy o dílo a standardu SPPK C01 002:2020 – Vytváření ÚSES (plány a projekty).

Každá skladebná část ÚSES má zaznamenaný zdroj, ze kterého vychází:

- ÚP - prvky ÚSES vycházející z územního plánu příslušné obce
- KoPÚ - prvky ÚSES vycházející z komplexní pozemkové úpravy
- ZÚR a Arvita P - prvky ÚSES vycházející ze ZÚR, upřesněné zpracovatelem
- ÚP a Arvita P - prvky ÚSES vycházející z ÚP, upravené zpracovatelem
- KoPÚ a Arvita P - prvky ÚSES vycházející z KoPÚ, doplněné zpracovatelem
- Arvita P - prvky ÚSES vymezené zpracovatelem

Plán ÚSES místy navrhuje upřesnění nebo úpravu řešení. Tyto lokality jsou (níže) popsány se zdůvodněním navržených úprav.

C.1.1. VYMEZENÍ NADREGIONÁLNÍHO ÚSES

Základní koncepce nadmístního ÚSES v ČR byla nastavena v rámci ÚTP NR a R ÚSES ČR (MMR, 1996). Tato kompozice je promítnuta a zpřesněna v ZÚR zpracované pro jednotlivé kraje, kde místy dochází k dalším úpravám a změnám ve vymezení. Vymezení v ZÚR je závazné ve vztahu k měřítku zpracování 1:100 000. Pro území CHKO Bílé Karpaty jsou určující „ZÚR Jihomoravského kraje ve znění aktualizace č. 1 a 2“ a „Úplní znění ZÚR Zlínského kraje po vydání aktualizace č. 4“. Pro nadregionální biocentra v ČR je dále vypracován oborový dokument „ÚSES - koncepční vymezení nadregionálních biocenter“. Řešení nadregionálního ÚSES v ZÚR a koncepční řešení NRBC jsou výchozími podklady pro návrh řešení v Plánu ÚSES.

Řešení nadregionálního ÚSES se následně promítá do územních plánů a komplexních pozemkových úprav a to v příslušném měřítku zpracování (nejčastěji 1:5 000). V rámci vymezení zde dochází k upřesnění hranic na podrobnější situaci, u nadregionálních biokoridorů dochází k rozpracování jejich osy do podoby tzv. složeného biokoridoru, kdy dochází v předepsaných vzdálenostech k vkládání lokálních a regionálních biocenter. Územní plány obcí zároveň zkoordinují vymezení ÚSES se společenskými zájmy v území na místní úrovni, u pozemkových úprav navíc dochází (v ideálním případě) k majetkoprávnímu vypořádání.

Nadregionální ÚSES je hierarchicky postaven nejvýše, regionální a lokální (místní) úroveň prostorově a funkčně vychází následně z něj. Umístění nadregionálních biocenter podchycuje rozsáhlá území s vysokou ekologickou hodnotou sloužící jako základní zdroj genofondu krajiny Bílých Karpat. Lokalizace nadregionálních biocenter je dlouhodobě územně stabilizována. Nadregionální biocentra jsou propojena biokoridory po nadregionálně významných trasách. NRBC se skládá z osové části a vymezeného podpůrného pásma. Osa NRBC je řešena jako složený biokoridor, kdy mezi dílčí úseky NRBC jsou vkládány RBC a LBC. Trasy nadregionálních biokoridorů

jsou dány vegetačním typem, který určuje charakter v celé jejich délce trasy mezi nadregionálními biocentry. V území jsou zastoupeny 2 vegetační typy a to:

- T - teplomilný (doubravní) vegetační typ – K 154T a K 155T
- MB - mezofilní bučinný vegetační typ – K 150MB a K 153MB

Plán ÚSES prověřuje stávající vymezení nadregionálního ÚSES na území CHKO Bílé Karpaty a dle potřeb navrhuje úpravy a upřesnění řešení. Jedná se především o:

- Prověření parametrů skladebných částí NR ÚSES a návrh úpravy řešení.
- Návrh rozpracování osy NRBK do podoby složeného koridoru v místech, které není zatím řešeno v územním plánu obce (starší ÚP než ZÚR) nebo se jedná o území mimo obvod KoPÚ.
- Na základě vytipovaných problémových lokalit v analytické části bylo dle možností navrženo řešení.
- Zapojení MZCHÚ a hodnotných biotopů do nadregionální sítě ÚSES.
- Při vymezování jsou upřednostněny listnaté porosty s přirozenou dřevinnou skladbou před nestabilními porosty s převahou jehličnatých dřevin.
- Prověření spojitosti a provázání NR ÚSES na hranicích krajů.
- Prověření návazností na území mimo CHKO Bílé Karpaty (v rámci ČR i na území SR).
- Návrh upřesnění osově části nadregionálních biokoridorů na území ČR (v místech, kde přechází NRBK přes členitou hranici na území SR). Vždy byly posouzeny prostorové možnosti řešení, zachování vegetačního typu NRBK, zhodnoceny vyvolané změny ad.
- Prověření dílčích úseků z pohledu vegetačního typu biokoridoru.
- Návrh vymezení podpůrného pásma NRBK.

C.1.2. VYMEZENÍ REGIONÁLNÍHO ÚSES

Obdobně jako u nadregionálního ÚSES byla koncepce regionálního ÚSES v ČR nastavena v rámci ÚTP NR a R ÚSES ČR a následně s úpravami a doplněním promítnuta do ZÚR. Řešení regionálního ÚSES v ZÚR je výchozím podkladem pro návrh řešení v Plánu ÚSES. Regionální ÚSES koncepčně navazuje na ÚSES nadregionální úrovně a zároveň vytváří základ pro lokální úroveň ÚSES.

Vymezení regionálního ÚSES se promítá do územních plánů a komplexních pozemkových úprav a to v příslušném měřítku zpracování dokumentací (nejčastěji 1 : 5 000). Při vymezení dochází k upřesnění hranic na podrobnější situaci, regionální biokoridory jsou podobně jako NRBK rozpracovány do podoby tzv. složeného biokoridoru, kdy dochází v předepsaných vzdálenostech k vkládání lokálních biocenter. Regionální ÚSES je v rámci územních plánů obcí dále koordinován se

společenskými zájmy v území, u pozemkových úprav navíc dochází (v ideálním případě) k majetkoprávnímu vypořádání.

Cílem návrhu Plánu ve vztahu k regionálnímu ÚSES je především:

- Prověření parametrů skladebných částí R ÚSES a návrh úpravy řešení.
- Návrh rozpracování trasy RBK do podoby složeného koridoru v místech, kde není zatím řešeno v územním plánu obce (starší ÚP než ZÚR) nebo je mimo obvod KoPÚ.
- Zapojení MZCHÚ a hodnotných biotopů ve vztahu k typu a celkovému charakteru větve regionálního ÚSES.
- Na základě vytipovaných problémových lokalit v analytické části bylo dle možností navrženo řešení.
- Upřednostnění listnatých porostů s přirozenou dřevinnou skladbou nad porosty s převahou jehličnatých dřevin.
- Prověření návazností na území mimo CHKO Bílé Karpaty (v rámci ČR i na území SR).

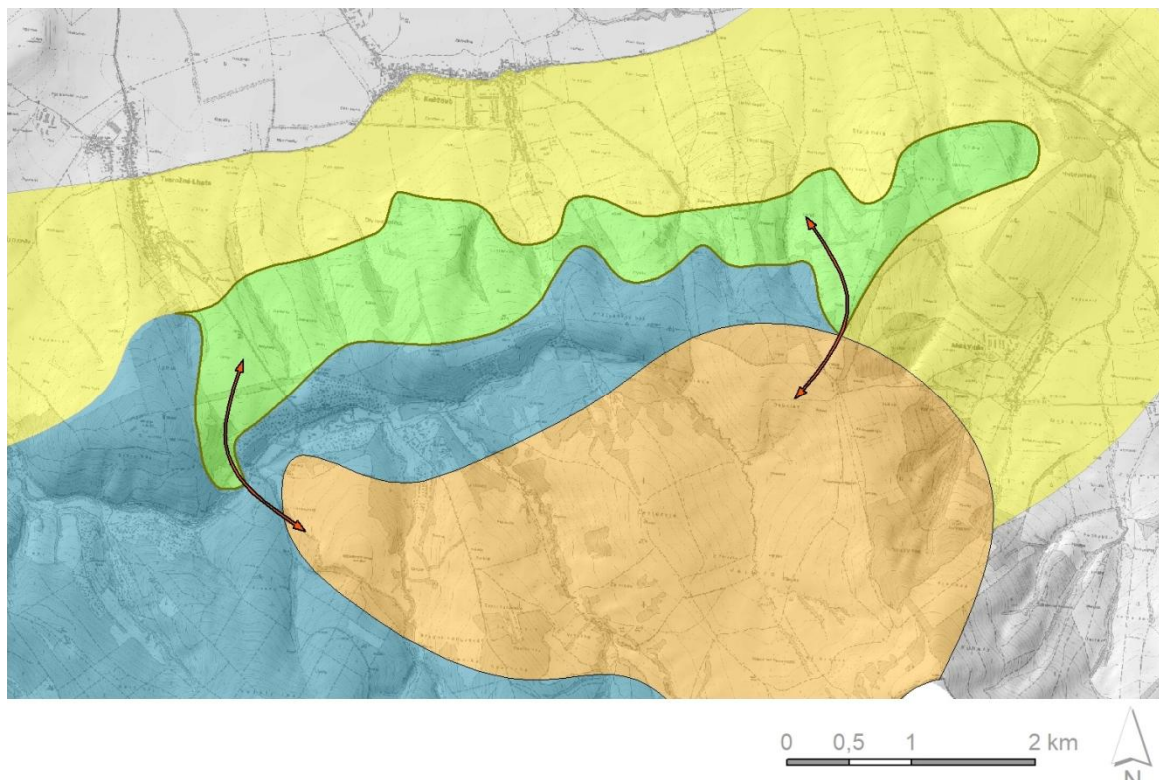
C.1.3. VYMEZENÍ LOKÁLNÍHO ÚSES

Koncepce lokálního ÚSES bezprostředně navazuje na koncepci nadmístního ÚSES. V místech, kdy je ZÚR přináší nové řešení (nad řešení starších ÚP), je lokální ÚSES přirozeně napojen na nadmístní ÚSES za současného sledování parametrů, koncepčnosti a logičnosti řešení.

Cílem návrhu Plánu ve vztahu k lokálnímu ÚSES je především:

- Prověření parametrů skladebných částí lokálního ÚSES a návrh úpravy řešení.
- Zapojení MZCHÚ a hodnotných biotopů ve vztahu k celkovému charakteru větve lokálního ÚSES.
- Na základě vytipovaných problémových lokalit v analytické části bylo dle možností navrženo řešení.
- Upřednostnění listnatých porostů s přirozenou dřevinnou skladbou nad porosty s převahou jehličnatých dřevin.
- Prověření návazností na území mimo CHKO Bílé Karpaty (v rámci ČR i na území SR).

V rámci Plánu ÚSES byla zrevidována cenná území s promítnutím stávajícího vymezení ÚSES. V případě blízkosti biologicky hodnotného území vymezené trase ÚSES byla zvážena možnost jejího zapojení do sítě. Mnoho hodnotných lokalit bylo časově zmapováno až po vymezení ÚSES v území (v ÚP) a nebyly zatím prověřeny ve vztahu ke koncepci ÚSES. Některé místa jsou evidovanými lokalitami výskytu ZCHD národního významu nebo mokřady národního významu. Při vymezení bylo přihlédnuto k evidovaným druhům v databázi NDOP, která je živou databází doplňovanou o nově nalezené druhy. Příkladem může být doplnění a úprava stávajícího vymezení o novou podpůrnou větev lokálního ÚSES propojující cenné luční lokality mezi sebou a vytvoření návazností na nadregionální biocentrum NRBC 98 Čertoryje.

Obrázek č. 1: Schematické znázornění vztahů mezi cennými lučními biotopy NRBC 98 Čertoryje podbarvené hnědě a cennými lučními biotopy s výskytem ZCHDNV za údolím Lučiny znázorněné zelenou barvou. Modrou barvou je znázorněna lesnatá část území s navazujícími plochami rekreace. Žlutou barvou je vymezeno území s intenzivním zemědělským využitím. Podkladová mapa ČUZK.

C.1.4. VYMEZENÍ INTERAKČNÍCH PRVKŮ

Kromě biocenter a biokoridorů, které jsou základními skladebnými částmi ÚSES, jsou v Plánu vymezeny i interakční prvky jakožto doplňkové skladebné části místního ÚSES. Jejich význam spočívá především v ekostabilizační funkci v ekologicky výrazně nestabilních částí krajiny. Pro vymezení interakčních prvků nejsou stanoveny limitní hodnoty prostorových parametrů a většinou jsou liniového charakteru. Vymezení interakčních prvků v Plánu ÚSES doporučující (směrný) charakter.

V Plánu byly interakční prvky vymezeny v intenzivně zemědělské části CHKO BK, kde převažují rozsáhlé bloky orné půdy nebo rozsáhlé bloky travních porostů bez zeleně. Vzhledem k charakteru krajiny CHKO BK se jedná o relativně malé části území. Vymezení interakčních prvků vychází převážně z řešení KoPÚ nebo ÚP obcí, ojediněle jsou IP doplněny nad rámec uvedených dokumentací. Funkčně převažují chybějící IP na orné půdě nebo rozsáhlých blocích travních porostů, vymezení částečně funkčních IP je na základě jejich významu v území.

C.2. NÁVAZNOSTI ÚSES MIMO ÚZEMÍ CHKO BÍLÉ KARPATY

Z důvodu zachování spojitosti ÚSES byly v rámci analytické části prověřovány návaznosti ÚSES na území mimo CHKO Bílé Karpaty. Zároveň byly řešeny návaznosti na území Slovenské republiky, kde je rovněž ÚSES součástí koncepce ochrany přírody a krajinného plánování. Rozhodující část ÚSES má již ve stávajícím vymezení zajištěnu návaznost na území mimo CHKO a to s dopovídajícím hydrickým a trofickým charakterem větve ÚSES. Návaznost je zajištěna převážně vydanými územními plány obcí nebo zpracovanými komplexními pozemkovými úpravami.

Přes převažující provázanost mimo území CHKO Bílé Karpaty bylo v analytické části vytipováno 8 lokalit k prověření spojitosti. Jedná se o následující lokality:

O01 – k. ú. Sudoměřice

Návaznost NK 155 na území Slovenské republiky. Trasování vychází již z ÚTP NR a R ÚSES ČR a následně ze ZÚR JMK.

Návaznost je zachována. Trasa nadregionálního biokoridoru je směrově vymezena na lesní porosty na úpatí kopce Malý Rink (420 m n. m.) v CHKO Biele Karpaty. V prostoru se nachází lesní přírodní rezervace PR Šmatlavé uhlisko.

O02 – k. ú. Javorník nad Veličkou, k. ú. Kuželov

Průchod NRBK K 153MB enklávou území Slovenské republiky. Trasování vychází již z ÚTP NR a R ÚSES ČR a následně ze ZÚR JMK.

Návaznost je zachována. Nadregionální biokoridor K 153 je mezofilně bučinného charakteru a ve své trase je vymezen výhradně na lesních porostech. Prostup přes údolí toku Teplice je nejvhodnější právě přes část území Slovenské republiky v prostoru s členitou státní hranicí. Důvodem jsou oboustranně sestupující lesnaté hřbety, kde je přerušení lesních porostů v nejkratším úseku (přibližně 400m).

O03 – k. ú. Javorník nad Veličkou

Průchod NRBK K 153MB enklávou území Slovenské republiky. Trasování vychází již z ÚTP NR a R ÚSES ČR a následně ze ZÚR JMK.

Provázanost je nově řešena v rámci území ČR. Nová trasa je navržena přibližně 300m severozápadně od osy koridoru ZÚR JMK. Do trasy je vloženo lokální biocentrum LBC Pečův kout, tím dochází k odstranění nedostatku překročení maximální délky dílčího úseku NK. Úprava byla provedena po zhodnocení biotopů, hranice biocentra a segmentů NK byly upraveny na trvalé rozhraní v terénu (státní hranice, zpevněná lesní cesta). Vegetační typ osy byl v upraveném řešení dodržen.

O04 – k. ú. Vyškovec

Trasa krátkého lokálního biokoridoru vychází východně z LBC Rovná a je nasměrována na území Slovenské republiky.

Návaznost na území SR je zrušena. Větev lokálního ÚSES v území je navržena k ukončení v LBC Rovná. Není zřejmý směrový význam trasování lokálního biokoridoru na území SR, proto je trasa biokoridoru navržena ke zrušení.

O05 – k. ú. Starý Hrozenkov

Návaznost lokálního biokoridoru na území Slovenské republiky. Biokoridor je trasován při vodoteči Drietomice, která vytváří přirozený migrační prvek v území.

Návaznost je zachována. Údolní niva Drietomice je na území Slovenské republiky vyhlášena jako přírodní památka a to v délce mnoha kilometrů. Tok má přirozený charakter s bohatými doprovodnými porosty.

O06 – k. ú. Žitková

Návaznost RK 162 na území Slovenské republiky. Trasování vychází již z ÚTP NR a R ÚSES ČR a následně ze ZÚR ZK.

Návaznost je zachována. Trasa regionálního biokoridoru RK 162 je na území Slovenské republiky směrově vymezena do nedalekého regionálního biocentra RBC Chabová. Návaznost je na území Slovenské republiky zajištěna ÚP Horná Súča.

O07 – k. ú. Žitková

Návaznost RK 163 na území Slovenské republiky. Trasování vychází již z ÚTP NR a R ÚSES ČR a následně ze ZÚR ZK.

Návaznost je zachována. Trasa regionálního biokoridoru RK 162 je na území Slovenské republiky směrově vymezena z nedalekého regionálního biocentra RBC Chabová přes MBC Paseky. Návaznost je na území Slovenské republiky zajištěna ÚP Horná Súča.

O08 – k. ú. Velká nad Veličkou, k. ú. Suchov

Regionální biokoridor RK 151 vymezený ze ZÚR JMK je trasován severně z RBC 78 Zahrady pod Hájem. Trasa je vymezena na území obce Suchov, kdy v jeho severozápadní části území přechází mimo CHKO BK na k. ú. Velká nad Veličkou - kótu Draha (374 m n. m.). Lokalitou prochází hranice mezi Jihomoravským a Zlínským krajem (ORP Veselí nad Moravou a ORP Uherské Hradiště), trasa v širších souvislostech prochází územím ORP Veselí nad Moravou. V současnosti nemá trasa vymezenou návaznost mimo území CHKO BK.

Návrh na doplnění návaznosti mimo území CHKO Bílé Karpaty. Plán naznačuje možné trasování RK 151 mimo území CHKO a to v k. ú. Velká nad Veličkou.

C.3. PŘEHLED PROVEDENÝCH ZMĚN A JEJICH ODŮVODNĚNÍ

C.3.1. ÚPRAVY VE VYMEZENÍ NADMÍSTNÍHO ÚSES

Úpravy ve vymezení ÚSES provedené v rámci Plánu ÚSES lze rozdělit na 3 úrovně:

- Dílčí úpravy – detailnější úprava vymezení NC, NK, RC, RK a vložených LBC, a to na podkladě parcelace KN, skutečnému stavu území a dalších podkladů
- Výraznější úpravy – výraznější úprava hranice RC, výraznější úprava trasy NK nebo RK
- Zásadní úpravy – změna polohy NC nebo RC, zrušení nebo vytvoření nové trasy NK nebo RK – *v Plánu ÚSES nebyla úprava daného charakteru použita*

Popsané úpravy popisují změny ve vymezení nadmístního ÚSES. Předmětem popisu úprav není zhodnocení míry souladu s vymezení ÚSES v ZÚR ZK a ZÚR JMK.

ÚPRAVY VYMEZENÍ NADREGIONÁLNÍCH BIOCENTER

V Plánu ÚSES vychází vymezení nadregionálních biocenter ze ZÚR současně s vyhodnocením hranic NC dle AOPK ČR a dalších podkladů jako KoPÚ a ÚP. Při upřesňování vymezení NC dochází v Plánu ÚSES k vymezení na jednoznačné terénní nebo antropické rozhraní a na současný stav, zároveň však nedochází ke změně polohy nadregionálních biocenter. Úpravy ve vymezení jsou popsány níže.

ÚPRAVY TRASOVÁNÍ NADREGIONÁLNÍCH BIOKORIDORŮ

V Plánu ÚSES nedochází ke zrušení nebo navržení nové trasy NK, zároveň nedochází k zásadní směrovým úpravám trasování nadregionálních biokoridorů. Při upřesňování tras NK dochází v Plánu ÚSES k vymezení na jednoznačné terénní nebo antropické rozhraní a na současný stav území. Dále dochází k úpravám ve vymezení vložených lokálních biocenter. K úpravám dochází v různém rozsahu, výraznější úpravy jsou popsány níže.

ÚPRAVY VYMEZENÍ REGIONÁLNÍCH BIOCENTER

V Plánu ÚSES nedochází k vymezení nového nebo ke zrušení regionálního biocentra, zároveň nedochází k přesunutí regionálních biocenter mimo současně vymezení. Při upřesňování regionálních biocenter dochází v Plánu ÚSES k upřesnění hranic na jednoznačné terénní nebo antropické rozhraní a úpravy na základě současného stavu. K úpravám dochází v různém rozsahu, výraznější úpravy jsou popsány níže.

ÚPRAVY TRASOVÁNÍ REGIONÁLNÍCH BIOKORIDORŮ

V Plánu ÚSES nedochází ke zrušení nebo navržení nové trasy regionálního biokoridoru, zároveň nedochází k zásadní směrovým úpravám tras RK. Při upřesňování tras RK dochází v Plánu ÚSES k vymezení na jednoznačné terénní nebo antropické rozhraní a na současný stav území. Dále dochází k úpravám ve vymezení vložených lokálních biocenter. K úpravám dochází v různém rozsahu, výraznější úpravy jsou popsány níže.

JIHOMORAVSKÝ KRAJ

Nadregionální biocentrum NC 98 Čertoryje

ORP Veselí nad Moravou

výchozí stav:

Reprezentativní nadregionální biocentrum pro Bělokarpaty bioregion (3.6). Vymezení v Plánu ÚSES vychází ze ZÚR JMK a z Koncepčního vymezení nadregionálních biocenter dle AOPK ČR. Hranice biocentra v obou dokumentech jsou srovnatelné.

návrh změny a odůvodnění:

Dílčí úpravy hranice biocentra byly navrženy na území Hrubé Vrbky a Malé Vrbky. Obě úpravy mají základ v řešení biocentra z KPÚ v k. ú. Hrubá Vrbka a KPÚ v k. ú. Malá Vrbka. V rámci obou KPÚ dochází k výraznější redukci plochy biocentra, včetně cennějších biotopů. Nově navržená hranice biocentra v Plánu ÚSES má kompromisní podobu mezi hranicemi dle ZÚR JMK a KPÚ a to na hranici cenných biotopů. Redukce plochy biocentra je o 14ha na celkovou výměru 1374ha.

Nadregionální biokoridor K 153MB

ORP Veselí nad Moravou, k. ú. Javorník nad Veličkou

výchozí stav:

Osa NK je v zájmové oblasti trasována rozsáhlým komplexem lesních porostů, vegetační typ osy biokoridoru je mezofilní bučinný. V řešené oblasti přechází trasa nadregionálního biokoridoru zčásti na území Slovenské republiky přes členitou státní hranici. Ve stávajícím vymezení dochází k překročení maximální délky dílčího úseku NK (1550m).

návrh změny a odůvodnění:

Dílčí úprava trasy NK je řešena vymezením celého segmentu na území České republiky a tím zajištěna jednoznačná spojitost vymezení. Nová trasa je navržena přibližně 300m severozápadně od osy koridoru ZÚR JMK. Do trasy je vloženo lokální biocentrum LBC Pečův kout, tím dochází k odstranění nedostatku překročení maximální délky dílčího úseku NK. Úprava byla provedena po zhodnocení biotopů, hranice biocentra a segmentů NK byly upraveny na trvalé rozhraní v terénu (státní hranice, zpevněná lesní cesta). Vegetační typ osy je v upraveném řešení dodržen.

Regionální biocentrum RC 61 Machová

ORP Veselí nad Moravou, k. ú. Javorník nad Veličkou

výchozí stav:

Regionální biocentrum 61 Machová zahrnuje rozsáhlé lesní komplexy s přirozenou druhovou skladbou v jižní části a mozaiku hodnotných lučních biotopů se soliterní a krajinnou zelení a mokřady v severní části. Biocentrum je součástí trasy NK K 153MB, osa prochází jižní lesnatou částí. V severní části je vyhlášena rozsáhlá PR Machová (112 ha). Vymezení biocentra vychází ze ZÚR JMK.

návrh změny a odůvodnění:

Dílčí úpravy hranice biocentra promítá hranici vyhlášené PR Machová a parcelaci v území. V západní části biocentra je navrženo rozšíření plochy biocentra po parcelu polní cesty. Tím dochází k zahrnutí celé přírodní rezervace a přičlenění cenných lučních biotopů do biocentra. Zároveň je navrženo přidání lesních porostů a cenných lučních biotopů ve východní části a to až po státní hranici. Upravená hranice je vzdálena do 200m od plochy biocentra v ZÚR JMK. Výměra navrženého řešení a řešení v ZÚR JMK je totožná 293 ha.

Regionální biocentrum RC 22 Sudoměřický potok

ORP Hodonín, k. ú. Sudoměřice

výchozí stav:

Regionální biocentrum zaujímá nivu Sudoměřického potoka a dále nabíhající svahy. Lokalizace protaženého biocentra je v souběhu se státní hranicí ČR/SR, která zde neprochází tokem a je značně členitá. Vymezení biocentra v ÚP Sudoměřice zahrnuje ve východní části plochy nad rámeč vymezení v ZÚR JMK.

návrh změny a odůvodnění:

Dílčí úpravy hranice biocentra vychází z řešení v ÚP Sudoměřice, kde ve své východní části je plocha biocentra rozšířena po stávající zpevněnou cestu. V daném prostoru je také připravována protipovodňová ochrana. V západní části je vymezení biocentra přizpůsobeno ZÚR JMK a proti řešení v ÚP dochází k jeho rozšíření. Uvedenou úpravou je částečně napraven problém nedostatečné výměry biocentra.

Regionální biocentrum RC 78 Zahrady pod Hájem

ORP Veselí nad Moravou, k. ú. Velká nad Veličkou, Suchov

výchozí stav:

Regionální biocentrum zaujímá širší oblast kolem vrchu Háj (573 m n. m.) mezi obcemi Velká nad Veličkou a Suchov. Biocentrum zahrnuje jak rozsáhlé komplexy lesních porostů, tak mozaiky zahrad, sadů, cenných lučních porostů se skupinovou a soliterní zelení. Součástí biocentra jsou NPR Zahrady pod Hájem a NPP Búrová s hodnotnými biotopy a významným zastoupením ZCHD rostlin a živočichů. Rozsáhlé vymezení RC dle ZÚR JMK územně překrývá původní RC 77 Búrová, původní řešení RC 78 Zahrady pod Hájem a rozsáhlé území mezi nimi. V původním vymezení RC 77 Búrová a RC 78 Zahrady pod Hájem byly propojeny složeným regionálním biokoridorem RK 152 (s vloženým lokálním biocentrem Doubrava). Do severní části RC 78 Zahrady pod hájem je dále zaústěn RK 151.

návrh změny a odůvodnění:

Vymezení biocentra v Plánu ÚSES vychází z řešení v ZÚR JMK. Dílčí úprava hranice je navržena v západní části pro sjednocení hranice RC a vyhlášené NPR Zahrady pod Hájem. Další lokalita úpravy hranice biocentra je v severozápadní části v trase RK 152. Původní funkcí vymezeného RK 152 bylo propojení RC 77 Búrová a RC 78 Zahrady pod Hájem. Následným rozšířením biocentra v rámci ZÚR JMK je setřen význam trasování biokoridoru, nepropojuje již biocentra, ale pouze části jednoho

biocentra. Jeho trasování je v současnosti souběžné s biocentrem, kdy vytváří jeho lem. Z uvedeného důvodu je navrženo jeho překvalifikování jako součást navrženého biocentra RC 78 Zahrady pod Hájem. Pro zajištění spojitosti charakterově podobných lokalit v rámci biocentra (hodnotná luční společenstva se soliterní a skupinovou zelení NPR Zahrady pod Hájem a NPP Búrová) je zachováno propojení lučními společenstvy v rámci biocentra v původní trase RK 152. Celkově je navržená hranice biocentra přizpůsobena parcelaci v území, vedením zpevněných lesních cest a rozhraní mezi biotopy.

Regionální biokoridor RK 169

ORP Veselí nad Moravou, k. ú. Tvarožná Lhota

výchozí stav:

Trasa RK je vymezena v rozsáhlém komplexu lesních porostů při státní hranici ČR/SR. Biokoridor propojuje NC 98 Čertoryje s RC 59 Zrubenec. Vymezení koridoru v ZÚR JMK pro RK je ukončeno na hranici k. ú. Radějov u Strážnice, v navazujícím k. ú. Tvarožná Lhota není směrově trasování určeno.

návrh změny a odůvodnění:

Pro zajištění spojitosti navrhuje Plán ÚSES navázání na stávající řešení koridoru dle ZÚR JMK a vymezení chybějícího úseku v k. ú. Tvarožná Lhota. Návrh zahrnuje vymezení složené trasy RK s vloženými lokálními biocentry. Prostorově je trasa umístěna při hranici ČR/SR, kde odpovídá charakteru trasy ve své jižní části. Trasa RK prochází komplexem lesních porostů v rozhodující části s přirozenou druhovou skladbou.

ZLÍNSKÝ KRAJ

Nadregionální biocentrum NC 99 Javořina

ORP Uherský Brod, Veselí nad Moravou

výchozí stav:

Reprezentativní nadregionální biocentrum pro Bělokarpaty bioregion (3.6). Vymezení v Plánu vychází ze ZÚR ZK a ZÚR JMK. Hranice biocentra dle ZÚR JMK je oproti Konceptnímu vymezení nadregionálních biocenter (AOPK ČR) výrazně rozšířena na území obcí Nová Lhota a Suchov.

návrh změny a odůvodnění:

Dílčí úpravy hranice biocentra byly navrženy na území Zlínského kraje v k. ú. Slavkov u UB, Horní Němčí a Strání. Hranice biocentra byla upravena na trvalé rozhraní v terénu (údolnice, zpevněná lesní cesta, rozhraní les – louka). Úprava byla provedena po zhodnocení biotopů, kdy z plochy biocentra byly vyjmuty především jehličnaté porosty za současného zahrnutí porostů s převážně přirozenou druhovou skladbou. Do plochy biocentra je nově zahrnuta lesní přírodní památka *Sviní hnízdo*. Celkově dochází k rozšíření plochy biocentra o 24ha na celkovou výměru 2448ha.

Nadregionální biokoridor K 150MB

ORP Uherský Brod, k. ú. Komňa

výchozí stav:

Osa NK je v zájmové oblasti trasována rozsáhlým komplexem lesních porostů, vegetační typ osy biokoridoru je mezofilní bučinný. V bezprostřední blízkosti osy NK je vyhlášena PP Rasová, která zahrnuje opuštěný pískovcový lom a navazujícími plochami lesního charakteru.

návrh změny a odůvodnění:

Úprava zahrnuje zapojení přírodní památky do trasy NK za současného dílčího odklonu od koridoru v ZÚR ZK. Nová trasa je navržena přibližně 350m severozápadně od osy koridoru ZÚR ZK. Přírodní památka Rasová je navržena jako vložené lokální biocentrum. Důvodem zapojení území do trasy NK jsou cenné luční, mokřadní, vodní a skalní biotopy v centrální části a probíhající sukcesní procesy směřující k lesním společenstvům okrajových částech biocentra.

Regionální biocentrum RC 1541 Lokov

ORP Uherský Brod, k. ú. Bzová u Uherského Brodu

výchozí stav:

Biocentrum je součástí trasy NK K 150MB, zahrnuje lesní porosty jihozápadně od vrchu Lokov (739 m n. m.). Biocentrum v ÚP Bzová je proti řešení ZÚR ZK zčásti posunuto jižním směrem mimo porosty s převahou jehličnatých dřevin.

návrh změny a odůvodnění:

Navržené vymezení biocentra v Plánu ÚSES vychází z podoby biocentra v ÚP Bzová. Důvodem je vhodnější upřesnění na cennější lesní biotopy s převahou porostů s přirozenou dřevinou skladbou. Nad rámec ÚP dochází v Plánu ÚSES k dílčímu rozšíření biocentra na podkladu parcelace v území. Dílčí rozšíření o 2ha (na celkovou výměru 47ha) je navrženo na porosty s přirozenou druhovou skladbou.

Regionální biocentrum RC 67 Na Zárubě

ORP Uherský Brod, k. ú. Vyškovec

výchozí stav:

Biocentrum je v ZÚR ZK vymezeno na lesnatém terénním hřbetě mezi údolnicemi bezejmenných vodotečí, východně je vymezeno k nezepevněné lesní cestě. Biocentrum v ÚP Vyškovec je proti řešení ZÚR ZK rozšířeno na cenné lesní biotopy.

návrh změny a odůvodnění:

Navržené vymezení biocentra v Plánu ÚSES vychází z podoby biocentra v ÚP Vyškovec. Zde je biocentrum rozšířeno nad rámec ZÚR ZK západně o další terénní hřbet až k údolnici bezejmenné vodoteče. Rozšíření je navrženo na porosty s přirozenou druhovou skladbou. V návrhu je západní a východní hranice biocentra dána údolnicemi vodních toků.

Regionální biokoridor RK 162 – západní varianta

ORP Uherský Brod, k. ú. Vyškovec

výchozí stav:

Dle ÚP Vyškovec je trasa regionálního biokoridoru RK 162 mezi RC 67 Na Zárubě a LBC Pod Osikovým řešena variantně. Východní varianta v blízkosti státní hranice ČR/SR vychází z řešení dle ZÚR ZK, západní varianta je v rámci ÚP vymezena 500 – 1200m západně od koridoru ZÚR ZK. Obě varianty prochází rozsáhlým komplexem lesních porostů.

návrh změny a odůvodnění:

V Plánu ÚSES je vymezena východní varianta v souladu s řešením se ZÚR ZK. Uvedená trasa má oporu ve vymezení, biotopově ani jinými zjištěnými hodnotami v území nedává důvod ke změně. Řešení konzultováno s objednatelem.

Regionální biokoridor RK 160

ORP Uherský Brod, k. ú. Lopeník

výchozí stav:

Biokoridor RK 160 je trasován v rozsáhlém komplexu lesních porostů při Velkém a Malém Lopeníku. V trase biokoridoru je vyhlášena PR Hladké o celkové výměře 38ha v návaznosti je vloženo lokální biocentrum LBC Hladké výrazně menšího rozsahu.

návrh změny a odůvodnění:

Řešení Plánu ÚSES navrhuje rozšíření vloženého lokálního biocentra na celé území PR Hladké. Rezervace díky svým hodnotným lesním biotopům vytváří zdroj genofondu pro trasu regionálního biokoridoru.

C.3.2. ÚPRAVY VE VYMEZENÍ MÍSTNÍHO ÚSES

Úpravy ve vymezení ÚSES provedené v rámci Plánu ÚSES lze rozdělit na 3 úrovně:

- Dílčí úpravy – detailnější úprava vymezení LBC, LBK a to na podkladě parcelace KN, skutečnému stavu území a dalších podkladů
- Výraznější úpravy – významnější úprava trasování lokálního ÚSES jako je odklon trasy biokoridoru, významná změna polohy LBC nebo vznik nového LBC
- Zásadní úpravy – zrušení nebo vytvoření nové větve lokálního ÚSES

K úpravám na lokální úrovni ÚSES bylo přistoupeno na základě vytipovaných problematických lokalit z rozborové části dokumentace nebo naopak na základě vhodnosti zapojení cenných biotopů v území. Vymezení lokální úrovně prostorově vychází primárně z vymezené sítě nadregionálního a regionálního ÚSES, kterou doplňuje.

V následujícím popisu úprav a jejich odůvodnění jsou řešeny lokality se zásadními a výraznějšími úpravami.

ÚPRAVY VYMEZENÍ LOKÁLNÍCH (MÍSTNÍCH) BIOCENTER

V Plánu ÚSES vychází řešení lokálních biocenter primárně z ÚP a KoPÚ. Úprava hranic vymezení je na pokladě parcelace KN, jednoznačného terénního nebo antropického rozhraní a na základě současného stavu. Na základě níže popsaných důvodů dochází také ke zrušení nebo k vymezení nových lokálních biocenter.

ÚPRAVY TRASOVÁNÍ LOKÁLNÍCH (MÍSTNÍCH) BIOKORIDORŮ

Vymezení lokálních biokoridorů v Plánu ÚSES vychází primárně z nastavených tras v ÚP a KoPÚ. Úprava trasy LBK je na pokladě parcelace KN, jednoznačného terénního nebo antropického rozhraní a na základě současného stavu. Při vymezení trasy LBK byl kontrolován příslušný hydrický a trofický typ větve ÚSES a cílová podoba prvku. V rámci vymezení dochází ke zrušení nebo navržení nových lokálních biokoridorů a to na základě níže popsaných důvodů.

ORP HODONÍN

V obcích ve správním obvodu ORP Hodonín nejsou na lokální úrovni navrženy úpravy ÚSES.

ORP VESELÍ NAD MORAVOU

LBC Podluže

k. ú. Strážnice na Moravě, k. ú. Radějov u Strážnice

výchozí stav:

Zájmové území leží severozápadně od Radějova. Dochází zde ke křížení hygrofilní a mezofilní větve lokálního ÚSES. Hygrofilní trasa je vymezena při vodoteči Radějovka, která má v území vyvinuté břehové porosty. V návaznosti na plochu ČOV pod Radějovem je vymezeno lokální biocentrum LBC Podluže, v současnosti s nedostatečnou výměrou. Mezofilní trasa vychází z LBC Žerotín, zahrnuje LBC Nad Radějovkou a dále je trasována přes údolní nivu Radějovky do LBC U Dubníka. Další mezofilní trasa, vycházející z LBC Za potokem, vstupuje ze severu do prostoru křížení výše popsaných tras.

návrh změny a odůvodnění:

Návrh úpravy zahrnuje vymezení jednoho lokálního biocentra LBC Podluže a to v místě křížení větví lokálního ÚSES. Biocentrum je navrženo způsobem reprezentující obě hydrické trasy a to jak nivní polohu při Radějovce, tak nabíhající svah nad nivou a to v dostatečné míře. Vymezení biocentra vychází z původního řešení prvků ÚSES v lokalitě, kdy z převážné míry využívá pozemky historicky určené pro ÚSES. Vymezení zároveň reflektuje současné hospodaření v území, kdy zahrnuje obtížně obhospodařovatelné pozemky. Plocha původního vymezení LBC Nad Radějovkou je zčásti

redukována. Jedním z důvodů úpravy byla nedostatečná výměra původního vymezení LBC Podluže, úpravou je podchycena širší niva Radějovky.

Lokální ÚSES v k. ú. Tvarožná Lhota

k. ú. Tvarožná Lhota

výchozí stav:

ÚSES vymezení v ÚP Tvarožná Lhota (který je součástí rozborové části Plánu ÚSES) je výrazněji upraven nověji zpracovanou KPÚ v k. ú. Tvarožná Lhota. Řešení ÚSES dle KPÚ již reflektuje vymezení RBC 80 Travičná dle ZÚR JMK.

návrh změny a odůvodnění:

Návrh úpravy zapracovává vymezení ÚSES dle KPÚ v k. ú. Tvarožná Lhota. V souladu s KPÚ je východně posunuto LBC U Dubníka, LBK U Dubníka – Mezi lány je vymezeno na současný stav v území (lokální rozšíření), LBK U Dubníka – Rybník je zčásti odsunuto severozápadně od zastavěného území, LBK Travičná – U Dubníka je do RBC 80 Travičná zakotveno nově z východní strany a celkově dochází k vypuštění mezofilní trasy LBK mezi RBC 80 Travičná – LBC U Dubníka. V souladu se ZÚR JMK je rozšířeno severním směrem RBC 80 Travičná. Řešení dle KPÚ je projednáno, majetkoprávně vypořádáno a pod prvky ÚSES je samostatná parcela.

Větev lokálního ÚSES na svazích vrchů Travičná – Šumárník – Výzkum

k. ú. Tvarožná Lhota, k. ú. Kněždub, k. ú. Hroznová Lhota, k. ú. Tasov

výchozí stav:

Nová větev podchycuje biologicky cenné lokality za současné úpravy a doplnění stávajícího ÚSES.

návrh změny a odůvodnění:

Vymezená trasa propojuje stávající „ostrůvky“ cenných biotopů v území. Trasa je v obou koncích zakotvena do NRBC 98 Čertoryje jejíž součástí je NPR Čertoryje. Navržená větev má za cíl vytvořit místo stávající soustavy lokalit propojený systém hodnotných biotopů v území a podpořit jejich komunikaci. Vymezením větve také dochází k tvorbě podpůrného systému pro vyskytující se zvláště chráněné druhy přímo v trase i širším území. Základní hodnotu v území vytváří NRP Čertoryje, za údolím Lučiny se na nabíhajících svazích Travičné (380 m n. m.), Šumárníku (398 m n. m.) a Výzkumu (439 m n. m.) vyskytuje 6 lokalit výskytu „zvláště chráněných druhů národního významu“ (ZCHDnv) evidované AOPK ČR. Současně jsou v trase vyhlášeny památné stromy Obecní dřín, Špirudova oskeruše, Tomečkova oskeruše a Nejedlíkova oskeruše. Jako současné využití území v navržené větvi převažují travní porosty se solitérní, skupinovou zelení a ovocnými stromy, dále jsou zastoupeny keřové porosty, doprovodná zeleň vodotečí a segment orné půdy. Cílový management území bude v rozhodující části větve korespondovat se stávajícím managementem a to sečením nebo pastvou travních porostů.

Větev vychází z NRBC 98 Čertoryje a přes travní porosty a doprovodnou zeleň přítoku Radějovky vstupuje do kombinovaného LBC Pod vrchy. LBC Pod Vrchy je rozšířeno severně na evidovanou plochu s výskytem ZCHDnv. Z biocentra je po travních porostech severně trasován lokální

biokoridor k větrolamu pod Travičnou v souběhu s ním vede východně do kombinovaného LBC Pomykalky. Vymezení biocentra vychází z návrhu dle KPÚ a dalších hodnot v území. Jeho vymezení sdružuje biocentrum dle KPÚ, část lokálního biokoridoru při Trávníkovém potoce, interakční prvek na stávající mezi a nově zahrnuje plochy výskytu ZCHDnv a s památnými stromy. Z LBC Pomykalky větev pokračuje východně přes segmenty orné půdy oddělené mezí. Trasování se zde podporuje protierozní funkci v území, zároveň je směrově nastaveno pro orientaci na stávající solitérní dřeviny. Větev dále pokračuje přes LBC Dobré hory, kde je další plocha výskytu ZCHDnv. Z biocentra je trasa vymezena východně přes travní porosty s krajinnou zelení do LBC Díly nad dědinou. Biocentrum je vymezeno na ploše výskytu ZCHDnv a kromě cenných travních biotopů se solitérní zelení je i pohledově výrazná v dálkových pohledech. Trasa dále pokračuje přes náletovou zeleň a ekoton lesa do LBC Luftárna vymezené na ploše výskytu ZCHDnv. Biocentrum je v částečném překryvu s původním vymezením dle ÚP Kněždub. Z biocentra LBC Luftárna trasa pokračuje nad vinohrady přes travní porosty s lesními ekotony do LBC Háj. Biocentrum podchycuje extenzivní sad v různém stupni zarůstání, jedná se o plochu výskytu ZCHDnv. Z LBC Háj je větev dále trasována do LBC Veselé. Trasa biokoridoru zde koresponduje s biokoridorem v ÚP Kněždub, v místě růstu památného stromu Nejedlikova oskeruše je biokoridor rozšířen. LBC Veselé má opět základ v řešení v ÚP, kdy dochází k rozšíření biocentra jižním směrem na lokalitu výskytu ZCHDnv a navazující porosty po hranici s k. ú. Hroznová Lhota. Východně z LBC Veselé pokračuje trasa do LBC Nahé. Trasa koresponduje s trasou v ÚP Hroznová Lhota, místy je upřesněna na rozhraní využití území. LBC Nahé koresponduje s vymezením dle ÚP Tasov. Oproti řešení ÚSES v ÚP je jižně z LBC Nahé vymezen lokální biokoridor, který napojuje systém do NRBC 98 Čertoryje.

Vymezením výše popsané větve lokálního ÚSES vzniká lokálně potřeba úpravy navazujících prvků ÚSES. V k. ú. Tvarožná Lhota je z důvodu přesunutí trasy LBK Pod Vrchy – Pomykalky západně do ekotonové polohy vypuštěn souběžný segment lokálního biokoridoru. Biokoridor byl trasován pod vedením elektrické energie v návaznosti na rozsáhlejší chatovou osadu. V k. ú. Kněždub je v koncepci navrženo výše uvedené LBC Háj, v původním řešení bylo v bezprostřední návaznosti vymezeno na orné půdě LBC Hrubé vrbné. Z důvodu využití cennějších biotopů v LBC Háj, je LBC Hrubé vrbné navrženo ke zrušení. Z LBC Hrubé vrbné byl navržen v délce 400m kontrastní biokoridor propojující hygofilní větev při Pavučenském potoce s mezofilní větví trasovanou východně. Vzhledem ke kontrastnosti, nahrazení souběžným biokoridorem 400m jižně a stávajícím trasování přes drobný vinohrad, zahradu a registrovanou viniční trať v návaznosti na zastavěné území Kněždubu je segment biokoridoru navržen ke zrušení. V k. ú. Kněždub je dále z důvodu kontrastnosti navržen ke zrušení biokoridor propojující původní LBC Nad dědinou s NRBC K 155T. Biokoridor také propojuje odlišné větve ÚSES.

Lokální ÚSES v k. ú. Hrubá Vrbka

k. ú. Hrubá Vrbka

výchozí stav:

ÚSES vymezení v ÚP Hrubá Vrbka (který je součástí rozborové části Plánu ÚSES) je místy upraven nověji zpracovanou KPÚ v k. ú. Hrubá Vrbka.

návrh změny a odůvodnění:

Plán ÚSES zpracovává vymezení ÚSES dle KPÚ v k. ú. Hrubá Vrbka. V souladu s KPÚ je zrušen lokální biokoridor propojující LBC Pechová a LBC Podkobyli za současného vymezení nového LBK Čertoryje – Podkobyli. Dále dochází v rámci KPÚ k úpravám hranic stávajících prvků a to především na současný stav v území.

Hygrofilní větev lokálního ÚSES při toku Teplice

k. ú. Kuželov, k. ú. Javorník nad Veličkou

výchozí stav:

V územních plánech je při Teplici trasována hygrofilní větev lokálního ÚSES. V místě soutoku s Rybnickým potokem je na lesních porostech ve svazích vymezeno lokální biocentrum LBC Rybnický potok. Biocentrum je v překryvu s RBC 60 Ochoza vymezeným v ZÚR JMK. Lokální biokoridor dosahuje místy šíře pouze 8m.

návrh změny a odůvodnění:

Vzhledem k revitalizaci toku Teplice a navazující rozsáhlé realizaci mokřadů a tůň je celé území navrženo k zapojení do sítě ÚSES hygrofilního typu. V jižní části toku je navrženo vymezení nového LBC Tůň Teplice, které reprezentuje hygrofilní větev. Biocentrum je zároveň součástí trasy NRBK K 153MB. LBC Tůň Teplice nahrazuje původní LBC Rybnický potok, které neodpovídalo hydrickému charakteru větve. Navíc je v jeho prostoru vymezeno dle ZÚR JMK RBC 60 Ochoza. Šíře biokoridoru je doplněna na skutečný stav revitalizovaného území a tím je naplněn parametr minimální šíře LBK.

Větev lokálního ÚSES při Veličce a Hrubém potoku

k. ú. Velká nad Veličkou, k. ú. Javorník nad Veličkou

výchozí stav:

Větev lokálního ÚSES vychází z územních plánů. Vzhledem k trasování zastavěným územím obcí Velká nad Veličkou a Javorník je třeba na trasu pohlížet v intencích urbánního ÚSES. V k. ú. Javorník nad Veličkou není trasa součástí obvodu zpracované KoPÚ (zastavěné území) a není proto v KoPÚ řešena. U trasy dochází k výraznějšímu překročení parametru maximální délky. Členité vymezení LBC U Veličky vytváří střet se stávající zástavbou.

návrh změny a odůvodnění:

Z důvodu překročení maximální délky biokoridoru je do trasy vloženo nové lokální biocentrum LBC Díly pod Záповědí. Tvar biocentra je díky geomorfologii terénu a současnému využití území protažený, charakter biocentra je mokřadní. Biocentrum zahrnuje stávající zapojenou zeleň při Hrubém potoce. U vymezení LBC U Veličky dochází k přizpůsobení tvaru na základě současného využití území. Biocentrum má kompaktní tvar a zahrnuje stávající zeleň při Veličce. Obdobně jako výše položené LBC Díly pod Záповědí je mokřadního charakteru.

Návaznost RK 151 mimo území CHKO Bílé Karpaty

k. ú. Velká nad Veličkou

výchozí stav:

Regionální biokoridor RK 151 vymezený ze ZÚR JMK je trasován severně z RBC 78 Zahrady pod Hájem. Trasa je vymezena na území obce Suchov, kdy v jeho severozápadní části území přechází mimo CHKO BK na k. ú. Velká nad Veličkou - kótu Draha (374 m n. m.). Lokalitou prochází hranice mezi jihomoravským a zlínským krajem (ORP Veselí nad Moravou a ORP Uherské Hradiště), trasa v širších souvislostech prochází územím ORP Veselí nad Moravou. V současnosti nemá trasa vymezenou návaznost v územích plánech mimo území CHKO BK.

návrh změny a odůvodnění:

Místní příslušnost vymezení ÚSES v Plánu je území CHKO Bílé Karpaty. Plán naznačuje možné trasování RK 151 mimo území CHKO a to v k. ú. Velká nad Veličkou.

Lokální ÚSES v k. ú. Nová Lhota u Veselí nad Moravou

k. ú. Nová Lhota u Veselí nad Moravou

výchozí stav:

ÚSES vymezení v ÚP Nová Lhota (který je součástí rozborové části Plánu ÚSES) je místy upraven nověji zpracovanou KPÚ Nová Lhota.

návrh změny a odůvodnění:

Plán ÚSES zapracovává vymezení ÚSES dle KPÚ Nová Lhota. V souladu s KPÚ je zrušena větev lokálního ÚSES propojující LBC Hrubý s RBK RK 154. Součástí zrušené trasy jsou 2 lokální biokoridory a lokální biocentrum LBC Omižná. V rámci lokální větve východně od obce dochází místy ke směrové úpravě trasy, zároveň je v trase vymezeno nové lokální biocentrum LBC Lazy. Řešení ÚSES v KPÚ zapracovává nadmístní ÚSES vymezený ZÚR JMK, u NRBC 99 Javořina a RBC 79 Jazevčí dochází tedy v souladu se ZÚR JMK k jejich rozšíření.

Lokální ÚSES v k. ú. Suchov

k. ú. Suchov

výchozí stav:

Na území obce Suchov je kvůli souslednosti prací v rozborové části dokumentace vymezen ÚSES z původního ÚP Suchov.

návrh změny a odůvodnění:

Návrh řešení v Plánu již přebírá vymezení ÚSES z nového ÚP Suchov.

ORP UHERSKÉ HRADIŠTĚ

Úpravy a doplnění lokálního ÚSES v k. ú. Boršice u Blatnice

k. ú. Boršice u Blatnice

výchozí stav:

V jihozápadní části k. ú. Boršice u Blatnice dochází ke křížení dvou větví lokálního ÚSES. Jedna větev hygrophilního typu je trasována při Svodnici, druhá mezofilního typu ji kříží v lesíku v trati Koštovce, kde je také vymezeno lokální biocentrum LBC Koštovce. Dále severně je v navazujícím k. ú. Suchov vymezen lokální biokoridor s naznačenou návazností na Boršice. Hranice mezi Suchovem a Boršicemi je zároveň hranicí ORP Veselí nad Moravou a OPR Uherské Hradiště.

návrh změny a odůvodnění:

LBC Koštovce je vymezeno východně do stávajícího řešení. Důvodem je zahrnutí cennějších lesních biotopů do plochy biocentra (L3.4 – Panonské dubohabřiny, L6.4 – Středoevropské bazifilní teplomilné doubravy). Z důvodu zachování spojitosti sítě ÚSES je dále navrženo vymezení segmentu LBK, který přechází na k. ú. Suchov. Prvek bude plnit také protierozní ochranu v území.

ORP UHERSKÝ BROD

Větev lokálního ÚSES LBC Sviní hnízdo – LBC Dolnoněmčanské louky – LBC Uvezené

k. ú. Slavkov u Uherského Brodu, k. ú. Horní Němčí

výchozí stav:

Trasa lokálního ÚSES lesního charakteru v širších souvislostech propojuje NRBC 99 Javořina s RBC 71 Hložiny. Ve vzdálenosti přibližně 1km východně zajišťuje propojení obou biocenter souběžná trasa NRBK K 150MB.

návrh změny a odůvodnění:

Návrh úpravy zahrnuje přetrasování části lokálního biokoridoru propojujícího LBC Uvezené s novým LBC Drážky, které nahrazuje LBC Kadloubek. Trasa je upřesněna severním směrem na přirozená rozhraní v lesních porostech. Lokální biokoridor propustující PR Dolnoněmčanské louky a napojující se do LBC Sviní hnízdo se stejnojmennou přírodní památkou je navržen ke zrušení. PP Sviní Hnízdo je nově zapojena do rozsáhlého NRBC 99 Javořina, PR Dolnoněmčanské louky je součástí regionální trasy RK 154. Migrační propojení s v troficky a hydricky obdobným charakteru zajišťuje uvedená trasa NRBK K 150MB. Pro propojení LBC Bahulské jamy s LBC Za lesem (kde jsou také vyhlášeny stejnojmenné přírodní památky), je v délce 650m navržen nový lokální biokoridor LBK Bahulské jamy – Za lesem. Biokoridor je trasován na lučních biotopech, pro orientaci je trasa biokoridoru navržena tak, aby zahrnovala v ose stávající solitérní dřeviny na lokalitě.

Větev lokálního ÚSES LBC Drážky – LBC Lipinky – LBC Koutky

k. ú. Slavkov u Uherského Brodu

výchozí stav:

Trasa lokálního ÚSES lesního charakteru v širších souvislostech vychází z RBC 71 Hložiny v lesních komplexech směřuje k Dolnímu Němčí. V úseku LBC Drážky – LBC Lipinky je dle ÚP vymezeno LBC Na Kótě.

návrh změny a odůvodnění:

Vymezení LBC Lipinky dle ÚP zahrnuje i jehličnaté porosty, z toho důvodu je jeho poloha upravena východně na cennější lesní biotopy (L6.4 – Středoevropské bazilní teplomilné doubravy). Zároveň jsou upraveny trasy lokálních biokoridorů vstupujících do biocentra na jednoznačná rozhraní v lese jako jsou lesní cesty. Vzhledem k uvedeným úpravám a duplicitě vymezení bylo zrušeno lokální biocentrum LBC Na Kótě vzdálené 250m.

Větev lokálního ÚSES NRBC 99 Javořina – LBC Zadní Losky – Hrnčárky

k. ú. Strání

výchozí stav:

Trasa lokálního ÚSES vymezená mezi NRBC 99 Javořina a LBC Hrnčárky má v současnosti překročený parametr maximální délky lokálního biokoridoru.

návrh změny a odůvodnění:

Z důvodu překročení maximální délky lokálního biokoridoru (3200m) je v trase navržené nové lokální biocentrum LBC Zadní Losky. Biocentrum ekotonového charakteru rozšiřuje stávající trasu lokálního biokoridoru do prostoru travních porostů se stávajícím základem zeleně. Umístění biocentra minimalizuje požadavky na změnu využití území a nemění organizaci hospodaření v území.

Lokální ÚSES v k. ú. Korytná

k. ú. Korytná

výchozí stav:

ÚSES vymezení v ÚP Korytná (který je součástí rozborové části Plánu ÚSES) je místy upraven nověji zpracovanou KPÚ Korytná.

návrh změny a odůvodnění:

Plán ÚSES zapracovává vymezení ÚSES dle KPÚ Korytná. V souladu s KPÚ jsou upraveny polohy a rozšířeny LBC Podsedky, LBC Hrabina, LBC Pod Rokytovcem, LBC Dílové, LBC Luční s místní úpravou jejich propojení lokálními biokoridory. V rámci KPÚ dochází k vymezení nového ekotonového lokálního biokoridoru mezi LBC Hrabina a LBC Nové Louky (vložené v trase NRBK K 150MB).

Trasa lokálního biokoridoru LBK Dubiny – Grunty II

k. ú. Březová u Uherského Brodu

výchozí stav:

Trasa lokálního biokoridoru propojuje LBC Dubiny a LBC Grunty II vymezené na svazích nad údolím vodoteče Hrubár jižně od obce Březová. Při průchodu přes údolní nivu dochází v současném vymezení k problematickému řešení v blízkosti zastavěného a zastavitelného území s již existující zpevněnou plochou.

návrh změny a odůvodnění:

Plán navrhuje přetrasování části lokálního biokoridoru jižně mimo problematickou plochu křížení. Tím dojde k odstranění stávající a potenciální bariéry v trase biokoridoru. Trasa je rovněž vhodnější z pohledu jednotného hydrického charakteru v celé trase, kdy v navrženém řešení dochází pouze ke kolmému křížení s vodotečí Hrubár. Jižně od LBC Grunty II trasa biokoridoru z důvodu zachování prostupnosti lemuje v oblouku oplocený sad.

Lokální biocentrum LBC Kalábová

k. ú. Bánov, k. ú. Březová u Uherského Brodu

výchozí stav:

V nejjihnější části území obce Bánov je z RBC 1534 Studený vrch jižně trasován lokální biokoridor do LBC Nad Kozovnou. V území se vyskytují mokřady národního významu zařazené do kategorie „nadregionální význam“. V území mokřadů jsou vyhlášeny PP Kálábová a PP Kálábová 2 pro výskyt celé řady zvláště chráněných rostlin a živočichů.

návrh změny a odůvodnění:

Vzhledem k významu lokality je v prostoru pěnovecových mokřadů a souvisejících pozemků navrženo nové lokální biocentrum Kalábová.

Větev lokálního ÚSES LBC Vyškovec – LBC Žiariky – LBC Zubřestíné

k. ú. Vyškovec

výchozí stav:

Větev propojuje trasu regionálního biokoridoru RK 161, která je vymezena v rozsáhlých lesních porostech s větví lokálního ÚSES kombinovaného charakteru trasované v otevřené krajině jižně.

návrh změny a odůvodnění:

Vzhledem k propojení odlišných větví ÚSES a celkové hustotě sítě ÚSES v území je trasa navržená ke zrušení.

Lokální biokoridor LBC Rovná – hranice ČR

k. ú. Vyškovec

výchozí stav:

Trasa krátkého lokálního biokoridoru vychází východně z LBC Rovná a je nasměrována na území Slovenské republiky.

návrh změny a odůvodnění:

Větev lokálního ÚSES v území je navržena k ukončení v LBC Rovná. Není zřejmý směrový význam trasování lokálního biokoridoru na území SR, proto je trasa biokoridoru navržena ke zrušení.

Hygrofilní větve lokálního ÚSES LBC Čisté – LBC Bartoňové a LBC Čisté – LBC Hoferská

k. ú. Vápenice u Starého Hrozenkova, k. ú. Komňa

výchozí stav:

LBC Čisté je vymezeno při soutoku Hrnčárského a Krátkovského potoka a v navazujících svazích v mezofilní poloze mimo potoční nivu. Z LBC Čisté je při Krátkovském potoce v délce 430m trasován hygrofilní lokální biokoridor do mezofilního biocentra LBC Pod Skalkami. Dále větev pokračuje v mezofilní poloze v převážně jehličnatých porostech do LBC Hoferské. Jižně z LBC Čisté je trasována hygrofilní trasa při Hrnčárském potoce, která se ve své jižní části náhle odděluje od toku a v mezofilní poloze je napojeno do LBC Bartoňové.

návrh změny a odůvodnění:

Celá větev lokálního ÚSES při Krátkovském potoce (níže Drietomici) a Hrnčárském potoce je až po hranici se Slovenskou republikou hygrofilního charakteru. Z toho důvodu je navržena úprava vymezení LBC Čisté do údolní nivy mimo svažité pozemky. Zároveň je navrženo ke zrušení LBC Pod Skalkami, které reprezentuje svazové mezofilní polohy v jinak hygrofilní trase lokálního ÚSES. Vypuštěním biocentra z dané větve nedochází k překročení maximální délky lokálního biokoridoru. Celá trasa biokoridoru je upřesněna na nivu Krátkovského potoka a nivu toku Trstné. Ze stejných důvodů je upřesněna trasa LBC Bartoňové – Čisté do úzké nivy bezejmenné vodoteče.

Úpravy lokálního ÚSES v k. ú. Vápenice u Starého Hrozenkova

k. ú. Vápenice u Starého Hrozenkova

výchozí stav:

Lokální biocentrum LBC Ručkové (které je součástí svahové mezofilní větve) je propojeno s trasou regionálního biokoridoru RK 166 lokálním biokoridorem.

LBC V Krátkých je vymezeno pouze na části PP V Krátkých.

návrh změny a odůvodnění:

Lokální biokoridor mezi LBC Ručkové a LBC Kutějová je navržen ke zrušení. Biokoridor v délce 540m propojuje odlišné typy větví ÚSES.

LBC V Krátkých je navrženo k rozšíření na celé území (oba segmenty) přírodní památky PP V Krátkých. Důvodem jsou zastoupené cenné biotopy v přírodní památce, které v širším pojetí korespondují s charakterem větve lokálního ÚSES.

Mezofilní větev lokálního ÚSES LBC Závrší – LBC Rackov – LBC Černé

k. ú. Starý Hrozenkov

výchozí stav:

Řešené území zahrnuje úsek mezofilní větve lokálního ÚSES prostupující údolím Krátkovského potoka ve Starém Hrozenkově. Trasa vychází jihozápadně od obce z LBC Závrší a sestupuje po svazích do LBC Rackov II. V území dochází ke křížení mezofilní a hygofilní větve lokálního ÚSES, kdy LBC Rackov II je součástí mezofilní větve a LBC Rackov I je součástí hygofilní větve. Z LBC Rackov II je trasa dále vedena v hygofilní poloze při Krátkovském potoce do LBC Rackov I a dále pokračuje východně k silnici I/50. Za silnicí je větev trasována při polní cestě ke stávajícímu ovocnému sadu, který v členitém vymezení v jižní části prostupuje a přes luční porost vstupuje do LBC Černé ve stejnojmenné zastavěné části obce.

návrh změny a odůvodnění:

Návrh změny zahrnuje úpravu hranice LBC Závrší na základě současného využití území. Trasa biokoridoru vycházející z LBC Závrší je přizpůsobena ekotonové poloze les/louka. Biocentra LBC Rackov I a LBC Rackov II jsou navržena ke spojení do výsledného LBC Rackov. Navržené biocentrum zahrnuje jak údolní nivu, tak nabíhající svahy s krajinou zelení a umožňuje křížení dvou odlišných větví lokálního ÚSES (mezofilní a hygofilní). Spojením biocenter zároveň dochází k vhodnějšímu prostupu mezofilní větve přes údolí a zjednodušení velmi členitého vymezení ÚSES v lokalitě. Biokoridor trasovaný východně z LBC Rackov je za silnicí I/50 upraven do ekotonové polohy les/louka. Prostup biokoridoru přes stávající sad kopíruje řady stromů a tím i vrstevnice a od původního řešení je navržen severněji. Řešení nenarušuje řady a tím organizaci sadu. Trasa vede do LBC Černé, které proti stávajícímu řešení je vymezeno v nové poloze západně. Úpravou vymezení dochází k odstranění střetu se stávající zástavbou, biocentrum zahrnuje mozaiku krajinné zeleně s lučními biotopy odpovídající charakteru větve ÚSES v klidové poloze.

Lokální biocentrum LBC Starohrozenkovský lom

k. ú. Starý Hrozenkov, k. ú. Žitková

výchozí stav:

Stávající řešení LBC Brodské v mezofilní větvi lokálního ÚSES zahrnuje zapojený jehličnatý porost. V návaznosti na plochu je opuštěný lom s mozaikou biotopů a sukcesními procesy.

návrh změny a odůvodnění:

Úprava zahrnuje zapojení lomu s navazujícími plochami do sítě ÚSES za současného zrušení vymezení LBC Brodské. Prostor lomu ne navržen jako lokální biocentrum LBC Starohrozenkovský lom. Důvodem zapojení území do ÚSES je mozaika lučních, skalních, mokřadních biotopů

v centrální části a probíhající sukcesní procesy směřující k lesním společenstvům v severní části biocentra.

Úpravy lokálního ÚSES LBC Sviňarská – RK 163

k. ú. Pitín

výchozí stav:

Trasa NRBK K 150MB je propojena s trasou RK 163 větví lokálního ÚSES lesního charakteru. Východně od LBC Sviňarská je větev rozdělena do dvou pramenů, severní je trasován v lesních porostech, jižní prochází krajinou s rozptýlenou zástavbou. Oba prameny jsou zakončeny lokálními biocentry, severní v LBC Kubánka, jižní v LBC Nad Rudickým potokem. Severní pramen se napojuje na RK 163 lesního charakteru, jižní na hygofilní větev lokálního ÚSES.

návrh změny a odůvodnění:

V území jsou navrženy úpravy lokální větve lesního ÚSES. Vymezení LBC Sviňarská je přizpůsobeno členité geomorfologii lokality. Severní pramen je zachován. Z důvodu hustoty sítě ÚSES a blízkosti reprezentativních biocenter je v návaznosti na RK 163 navrženo zrušení LBC Kubánka. Jižní pramen ÚSES je navržen ke zrušení (segment LBK a LBC Nad Rudickým potokem). Důvodem je odlišný charakter trasy od severní větve, která zajišťuje propojení nadmístního ÚSES lesními společenstvy. Zároveň je eliminován střet s blízkou zástavbou. Při úpravách jsou dodrženy parametry ÚSES, Spojitost sítě je zajištěna severní trasou lesního charakteru.

Křížení mezofilních větví lokálního ÚSES

k. ú. Hostětín

výchozí stav:

Lokalita křížení dvou mezofilních větví lokálního ÚSES v lesním komplexu jižně od Hostětína. Místo křížení je v lokálním biocentru LBC Bukovina.

návrh změny a odůvodnění:

Návrh úpravy zahrnuje částečnou změnu polohy LBC Bukovina a úpravu napojení lokálních biokoridorů do plochy biocentra. Důvodem úpravy jsou vhodnější lesní biotopy v nové poloze biocentra a trasách biokoridorů a zároveň jednoznačnější vymezení prvků ÚSES v terénu. Část trasy LBK Bukovina – Klvanec je přizpůsobena hranici k. ú. Hostětín.

Vymezení nové větve lokálního ÚSES hygofilního charakteru

k. ú. Komňa, k. ú. Záhorovice, k. ú. Bojkovice

výchozí stav:

V současnosti zahrnuje trasa údolní nivu Koménky a bezejmenného levostranného přítoku s patrnými geomorfologickými tvary meandrování. Vodní toky doprovází vyvinutí zeleň. V trase není vymezen ÚSES.

návrh změny a odůvodnění:

Návrh vymezení hygrofilní trasy lokálního ÚSES jako přirozeného migračního prvku v krajině se zachovalou doprovodnou zelení. V trase bylo zjištěno mnoho zástupců ZCHD vázaných na hygrofilní stanoviště. Navržená větev zahrnuje vymezení lokálního biocentra LBC Nad panskou a úseky lokálních biokoridorů LBK U Brodské hory – Nad panskou a LBK Nad panskou – Meandr Koménky. Trasa nezasahuje do rozvojových ploch ÚP Komňa.

Křížení mezofilních větví lokálního ÚSES

k. ú. Bojkovice

výchozí stav:

Lokalita křížení dvou mezofilních větví lokálního ÚSES v lesním komplexu severovýchodně od Bojkovic. Místo křížení je v lokálním biocentru LBC Štefanka.

návrh změny a odůvodnění:

Návrh úpravy zahrnuje částečnou změnu polohy LBC Štefanka a úpravu napojení lokálních biokoridorů do plochy biocentra. Důvodem úpravy jsou vhodnější lesní biotopy v nové poloze biocentra a trasách biokoridorů a zároveň jednoznačnější vymezení prvků ÚSES v terénu.

Křížení mezofilních větví lokálního ÚSES

k. ú. Bojkovice, k. ú. Pitín

výchozí stav:

Lokalita kontaktu mezofilních větví a částečně hygrofilní větve lokálního ÚSES v lesním komplexu jižně od Pitína. Místo křížení je v lokálním biocentru LBC Nadvrstí.

návrh změny a odůvodnění:

Návrh úpravy zahrnuje částečnou změnu polohy a rozšíření LBC Nadvrstí a úpravu napojení lokálních biokoridorů do plochy biocentra. Důvodem úpravy jsou vhodnější lesní biotopy v nové poloze biocentra a trasách biokoridorů a zároveň jednoznačnější vymezení prvků ÚSES v terénu. Trasa LBK Nadvrstí – U Jamského Mlýna je pro zachování hydrického charakteru upravena v jižní části do prostoru údolnice, kde je pramenná oblast bezejmenné vodoteče.

C.4. STANOVENÍ CÍLOVÝCH EKOSYSTÉMŮ

Stanovení cílových ekosystémů vychází z vyhodnocení současného stavu, promítnutí odpovídající větve ÚSES a zhodnocení dalších vazeb v území. Kategorie „současný stav“, „cílový ekosystém“, „návrh managementu“ a „funkčnost“ byly vyhodnocovány současně vzhledem k jejich vzájemným souvislostem.

Použité výchozí podklady k vyhodnocení:

- Urbanistická studie VÚC Bílé Karpaty (Löw a spol. s.r.o.)
- vrstva mapování biotopů ČR (AOPK)
- hranice ZCHÚ, Natura 2000, mokřady NV, ZCHD NV, NDOP (AOPK)
- ortofoto mapa (ČÚZK)
- základní mapa (ČÚZK)
- určené STG jednotlivých prvků ÚSES
- terénní šetření u vybraných lokalit

Na základě výchozích podkladů byl nejprve vyhodnocen „současný stav“. Významnou roli při určování hrálo především zastoupení dřevin, hydrický režim a míra lidského vlivu/činnosti. Pro Bílé Karpaty je typická mozaikovitost krajiny, proto byly vytvořeny kategorie, které představují různé fáze přechodu lesní biotopy – travní biotopy (kategorie L – T). Podle podílu dřevinných a travnatých porostů tak bylo možné zařadit např. mozaiku drobných lesíků a luk (E).

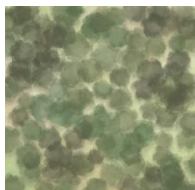
Podíl zastoupených dřevin a travních biotopů pro zařazení do kategorií současného stavu (popis uveden v kapitole C.4.1):

kategorie	dřeviny	travní biotopy
L	100%	-
J	100%	-
N	75%	25%
E	50%	50%
Z	25%	75%
T	-	100%

Speciální kategorii mají výsušná stepní a lesostepní společenstva (S). Vodou ovlivněné prvky ÚSES byly zařazovány do kategorií mokřadní louky (M), kde převládá vliv stagnující vody, a břehové porosty (B), kde převládá vliv proudící vody. Člověkem nejvíce ovlivněné kultury byly vyčleněny jako ovocné sady a zahrady (O) a intenzivně obhospodařovaná orná půda (R). Pokud součástí prvku ÚSES je MZCHÚ, byl prvek označen typem X, zde má přednost nastavený management Plánu péče o ZCHÚ před ostatními typy.

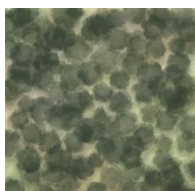
C.4.1. SOUČASNÝ STAV ÚZEMÍ

Současný stav území můžeme v CHKO Bílé Karpaty rozdělit do následujících kategorií:

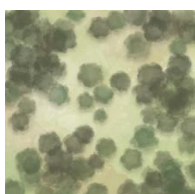
L - lesní porosty s přirozenou druhovou skladbou

Lesní porosty s výraznou převahou geograficky původních listnatých dřevin (do 15% jehličnatých). Jedná se především o biotopy L2.2, L3.3A, L3.3B, L4, L5.1, L6.4. Při vymezování ÚSES jsou porosty upřednostněny před jehličnatými.

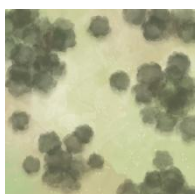
J - lesní porosty s výrazným podílem jehličnanů

Lesní porosty s převahou geograficky nepůvodních jehličnatých dřevin. Jedná se o biotopy „X9A“ (ojediněle i biotopy „X9B“). Při vymezování bylo cílem nezapojuvat porosty do sítě ÚSES (kromě z prostorově nezbytných důvodů).

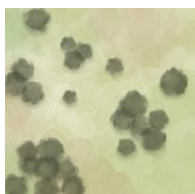
N - náletová zeleň keřů a stromů, rozvolněné porosty dřevin

Plochy s pokročilou sukcesí většinou bez dlouhodobého managementu. Formace vzniká zarůstáním často cenných travních biotopů, v agrární části území ale může vytvářet novou hodnotu. Jedná se o plochy mimo PUPFL, často složené z biotopů K3, X12, X13, L3.3B (a jiné lesní biotopy) a T1.1, T1.3, T3.4 a jejich mozaiky.

E - ekoton louka - les, střídání luk a drobných lesíků

Lokality, kde je určující ekoton dřevinné vegetace a travních porostů. Přechodová zóna umožňuje existenci a migraci velké části bioty a funguje jako refugium při nepřízní podmínek v navazujících biotopech. Charakteristický je biotop T4.2, většinou náleží k lučním (Z), lesním (L a N) doplněné K3, X13 a X12.

Z - louky a pastviny s rozptýlenou zelení, solitéry, remízky

Travní porosty se solitérní, skupinovou a liniovou zelení. Určujícím biotopem jsou trávníky, dřeviny doplňují území o specifické biotopy pro vybrané druhy hmyzu a vytváří ekoton. Jedná se o častou strukturu v cenných územích v CHKO BK. Převažující biotopy jsou T3.4C, T3.4D, T1.1, T1.3 doplněné K3, X13.

T - louky a pastviny bez dřevin

Travní porosty ve větší ploše využívané jako louky, pastviny (nebo jejich kombinace) zcela bez dřevinné vegetace. Jedná se především o biotopy T1.1, T1.3, T3.4C, T3.4D ale i X5 a X7.

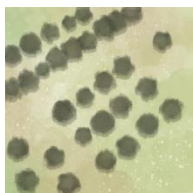

M - mokřadní louky, prameniště, slatinné louky

Lokality s převahou biotopů vodních „V“ a mokřadních „M“ formačních skupin a prameniště „R“. Vymezeny jsou samostatně nebo častěji jako součást mozaik s dalšími biotopy. Převažují plošně menší lokality s biotopy V1.F, V1.G, V4B, V5, M1.1, M1.4, M1.5, M1.7, M5, R1.1, R1.2, R1.3, R1.4, R2.1.

B - břehové porosty

Porosty stromů, keřů a bylin doprovázející vodní toky. Porosty jsou v různé intenzitě zapojení. V agrární části území často jediná kostra ekologické stability, typický biotop je L2.2, doplněný V1F, V1G, V4, M1.4, X7, X12, X14.

O - ovocné sady, zahrady a záhumenky v drobné drzbě

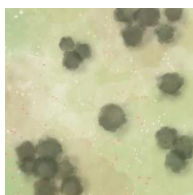
Extenzivně obhospodařované zemědělské pozemky v drobné majetkové drzbě, často v návaznosti na sídlo, ale i mimo něj. Nejedná se o plochy rozsáhlých a intenzivně obhospodařovaných sadů nebo větších bloků orné půdy. Plochy často náleží biotopům X13, dále travním biotopům T1.1 a T3.4D, K3 i X3 a X12.

S - stepní a lesostepní společenstva

Biotopy se stepní nebo lesostepní vegetací. Na území CHKO BK se jedná o oblast při vrchu Žerotín, kde je vyhlášena PP Žerotín pro ochranu lesostepní květeny a jediného fragmentu šípákové doubravy v Bílých Karpatech. Zastoupené biotopy L6.1, T3.4D a K3.

R - orná půda

Intenzivně obhospodařovaná pole užívaná pro pěstování zemědělských plodin s častým použitím biocidů. Kromě pěstovaných plodin se ojediněle vyskytují plevelné druhy (v okrajových částech). Biotop X2.

X - součástí je MZCHÚ

Kategorie použita pokud je součástí prvku ÚSES vyhlášené MZCHÚ.

FUNKČNOST prvků ÚSES byla hodnocena na základě funkční spojitosti ÚSES. Jako nefunkční byl vyhodnocen prvek, který zásadně narušoval kontinuitu ÚSES, např. biocentrum vymezené na stávající orné půdě v lesní větvi ÚSES. Funkční se jeví stabilní ekosystémy, které zásadně neměnily v historii svou strukturu a jsou často chráněny jako MZCHÚ. Jako částečně funkční byla označena většina prvků, protože ve většině případů není funkčnost nebo nefunkčnost prvku jednoznačná.

FUNKČNOST

F - funkční

C - částečně funkční

N - nefunkční

C.4.2. CÍLOVÉ EKOSYSTÉMY

Popisují konečný stav vegetační složky biocentra a biokoridoru. Byl navržen především na základě kontinuity charakteristické větve ÚSES (lesní, luční, mokřadní...). Při určování bylo zohledněno současné zastoupení biotopů a vhodné směřování prvku ÚSES do budoucna. Cílový ekosystém rámcově nastavuje, zda se má jednat o lesní (L), luční (T), mokřadní (M) nebo stepní (S) společenstvo. Kombinace těchto ekosystémů v prvku je označena jako mozaika (MOZ). Mozaiky mají nejčastěji podobu kombinace lesního a lučního ekosystému, jsou ale i mozaiky v kombinaci ekosystému luční – mokřadní nebo lesní – mokřadní.

Cílové ekosystémy území můžeme v CHKO Bílé Karpaty rozdělit do následujících kategorií:

- L - lesní biotopy
- T - travní biotopy se solitérní a skupinovou zelení
- M - mokřadní biotopy
- S - stepní biotopy
- MOZ - mozaika biotopů

C.5. NÁVRH MANAGEMENTU

Návrh managementu rozvíjí kategorii cílové ekosystémy o obecné principy péče o vegetační prvky. Návrh managementu je v souladu s Plánem péče o CHKO Bílé Karpaty. Cílem je udržitelný management v krajně zachovávající a podporující biodiverzitu území.

C.5.1. NÁVRH MANAGEMENTU DLE CHARAKTERU ÚZEMÍ

L – management lesních porostů s přirozenou druhovou skladbou

Obnova geograficky původními druhy dřevin, vhodné využití přirozené obnovy porostů. Po zvážení charakteru lokality vhodné obnovení hospodářského tvaru nízkých a středních lesů. V místech možného kontaktu lučních biotopů je vhodné prosvětlení lesních porostů pro umožnění komunikace vybraných druhů žijících na lučních biotopech. Na PUPFL aplikovat daná opatření v intencích legislativy.

J – management lesních porostů s výrazným podílem jehličnanů

Umělá obnova jehličnatých porostů geograficky původními druhy dřevin v pestré skladbě. Dle stavu porostu a charakteru případného zmlazení možné využití přirozené obnovy listnatých dřevin. Snaha o snížení obmýtí jehličnatých porostů.

N – management ploch s náletovými dřevinami

Management ploch s náletovými dřevinami nastavit dle kontextu okolní krajiny. V agrární části CHKO mohou plochy vytvářet hodnotu území s protierozním efektem, potravní a krytovou funkcí a

funkcí krajino tvornou. Naopak při sukcesním zarůstání cennějšího travního biotopu vytváří náletová zeleň riziko pro biodiverzitu v území. Zde je vhodné provedení výřezu náletu se zachováním solitérní zeleně, obnova travních biotopů a tvorba biopásů. V plochách náletové zeleně zachovat cenné druhy jako dřín obecný nebo jalovec obecný a likvidovat invazní druhy dřevin.

E – management ekotonů

U ploch s určujícím ekotonovým efektem je vhodné vytvoření členitého lemu mezi lesem (skupinou dřevin) a loukou. Nezbytné je zajištění managementu části s travními porosty s občasnou a přiměřenou redukcí náletových dřevin pod korunami stromů. Ekoton vytváří prostor pro existenci i migraci biotopy charakteru biopásu.

Z – management luk a pastvin s rozptýlenou zelení a solitéry

Zajištění managementu travních porostů. Vhodná je tvorba biopásů, aplikace mozaikové seče nebo střídavé pastvy v menších plochách. Na lokalitě je vhodné udržení starých stromů a následně torz, oplocování pramenišť a mokřadů při pastvě.

T – management luk a pastvin bez dřevin

Zajištění managementu travních porostů. Vhodná je tvorba biopásů, aplikace mozaikové seče nebo střídavé pastvy v menších plochách. Při hranicích pozemků nebo lomových bodech prvků ÚSES je vhodná výsadba solitérních dřevin.

M – management mokřadů a pramenišť

Zajištění managementu travních porostů, při sečení použít lehkou mechanizaci u pastvy oplotit mokřady. U zazemněných tůň provedení případné obnovy postupně, po částech a ve vhodném termínu (dle vývoje zastoupených druhů). Po posouzení lokality je možné doplnění drobných tůň, zvážit zda realizaci tůň nenarušíme cennější mokřadní biotop.

B – management břehových porostů

Při obnově břehových porostů použití autochtonních dřevin. Průběžná likvidace případných invazních a nepůvodních druhů. Podél břehových porostů je významná realizace biopásů, po posouzení lokality je možné doplnění drobných tůň.

O – management sadů, zahrad a záhumenků v drobné majetkové držbě

Hospodaření na pozemcích aplikovat extenzivně. Při obnově ovocných dřevin použití krajových odrůd, vhodným pěstebním tvarem jsou vysokokmeny nebo polokmeny. U senescentních stromů je vhodné jejich udržení a následně zachování v podobě torz.

S – management stepních a lesostepních společenstev

U stepních a lesostepních společenstev je nutné zajistit management travních porostů a zamezit zarůstání náletovými dřevinami. Při sečení a výřezu náletu likvidovat případné invazní a nepůvodní druhy.

R – založení prvků ÚSES na orné půdě

Při zakládání nových prvků ÚSES na orné půdě nebo ruderalizovaných pozemcích přizpůsobit návrh reálnému udržení cílového biotopu na stanovišti a možnostem následného managementu. Užší lokální biokoridory v rozsáhlých blocích orné půdy jsou udržitelnější spíše z výsadeb dřevin (značné

zásobení živinami, úlety biocidních postřiků z okolních pozemků, obtížná přístupnost aj.) doplněné biopásy. Výsadby zde zároveň budou plnit protierozní a další funkce v krajině. U biocenter je vhodné založit mozaiku biotopů s výsadbou izolační zeleně směrem k agrocenóze, u navržených lučních biotopů je možné využití přenosu sena (nebo sběr regionálního osiva) z cenných lučních lokalit v CHKO BK. Při výsadbách dřevin použít výhradně geograficky původní druhy, případně krajové odrůdy ovocných dřevin. Po založení udržet management.

X – management prvků ÚSES s překryvem s MZCHÚ

Management provádět v souladu s příslušným plánem péče o MZCHÚ.

C.5.2. DOPORUČENÁ OPATŘENÍ NA TRAVNÍCH POROSTECH

- Ø Při sečení travních porostů zachování biopásů.
- Ø Pravidelné kosení jednou ročně (červen až září) prováděné mozaikovitě – postupné sečení v několika termínech, vždy zůstává část nepokosená, střídání doby seče na plochách v následujících letech, v místech výskytu mravenců rodu *Myrmica* provádět kosení šetrnými způsoby, aby bylo zajištěno jejich přežití.
- Ø Kosení pramenišť a mokřadů – obecně v termínu červenec – srpen; ručně případně lehkou technikou.
- Ø Vyhrabávání stařiny na zanedbaných plochách – nahromaděná stařina brání klíčení a obrázení konkurenčně slabých druhů.
- Ø Narušení půdního povrchu, louky a pastviny – smykování, vláčení (nepoužívat polní, ale luční brány); provádět spíše maloplošně jednou za 2-5 let (každoroční plošné vláčení není vhodné pro luční bezobratlé).
- Ø Sklizení posečené hmoty usušením na seno.
- Ø Pastva (přepásání otav, odstranění travní hmoty, prosvětlení porostu, narušení sešlapem, u krátkodobého přepásání nedochází k velkému přísunu živin exkrementy zvířat). Při pastvě skotu je nutné oplotit mokřady.
- Ø Pastva obecně:
 - rozdělení rozsáhlé pastviny na několik menších ploch různě obhospodařovaných (intenzivně, extenzivně spásaných, ponechaných pár let ladem) a jejich střídání
 - nesečení nedopasků (mimo zaplevelené pastviny se šťovíky)
 - ponecháním rozptýlené zeleně na pastvinách
 - vysokostébelné porosty (ovsíkové louky, širokolisté suché trávníky) nejdříve sklídit na seno a přepásat až otavy, případně raději využít jednorázové intenzivní vypasení než kontinuální pastvu během celé sezóny
 - použití vždy více způsobů obhospodařování travního porostu
- Ø Likvidace náletu (nutné zachovat hodnotné dřeviny např. dřín jarní, jalovec obecný nebo ovocné stromy).
- Ø Likvidace invazních a nevhodných expanzivních druhů trav a bylin. Lze využít např. seč, mechanické narušování míst s výskytem, pastvu či kombinaci přístupů. Metodu likvidace zvolit dle druhu rostliny a podmínek na stanovišti i v jeho okolí. Například nepoužíváme

orbu či vyrývání u druhů zmlazujících z oddenků, pro mechanicky narušená místa je také důležitá možnost jejich osídlení ze zachovalých porostů v bezprostředním okolí, zvážíme ohniska možného opětovného šíření v okolí apod. Po likvidaci je nutné ošetřené plochy sledovat a zásahy případně opakovat.

- Ø Zatravňování regionální směsí nebo přenosem sena.

C.5.3. DOPORUČENÁ OPATŘENÍ NA LESNÍCH POROSTECH A DŘEVINNÉ VEGETACI

- Ø Obnova geograficky původními druhy dřevin s využitím přirozené obnovy porostů.
- Ø Podpoření druhové pestrosti dřevin zvyšující diverzitu a stabilitu porostů.
- Ø Po zvážení charakteru lokality je vhodné obnovení hospodářského tvaru nízkých a především středních lesů, které se v území historicky uplatňovali jako tradiční způsob hospodaření.
- Ø Tvorba lesa s věkovou a prostorovou různorodostí. Po zhodnocení lokality je u výše položených porostů možný převod na výběrný způsob hospodaření.
- Ø U jehličnatých porostů snížení obmýtí, u listnatých porostů zvýšení obmýtí (především u dubových porostů).
- Ø Zvyšovat členitost a světelnou prostupnost lesních lemů, vytvářet zářezy do lesa a příležitostně odstraňovat křovinatý nálet na rozhraní les / louka.
- Ø V místech možného kontaktu lučních biotopů je vhodné prosvětlení lesních porostů pro umožnění komunikace vybraných druhů žijících na lučních biotopech.
- Ø V oblastech sousedících s místy výskytu jasoně dymnivkového vytvářet série lesních pasek a světlín ve vzdálenostech 300 až 500 metrů s časovým odstupem 5 – 10 let. Opatření lze propojit s obnovou porostů.
- Ø Vytvářet prosvětlené koridory kolem lesních cest (šířka 10 m), odstraňovat nálety pod dráty elektrického vedení, okolí sjezdovek, chat a jiného osídlení.
- Ø Na PUPFL aplikovat daná opatření v intencích legislativy.
- Ø U senescentních stromů ve volné krajině je vhodné jejich udržení a následně zachování v podobě torz.
- Ø Po kácení zachování pařezů.

C.6. POTENCIÁLNÍ RIZIKA A OHROŽENÍ

- Ø PROSTOROVÉ KRITÉRIUM – fragmentace, omezení prostupnosti, migrace, spojitost a prostorové ohrožení
- Ø FUNKČNÍ KRITÉRIUM – ohrožení existence prvku, funkční ohrožení, kvalita prvku, management

VNĚJŠÍ RIZIKA A OHROŽENÍ

- atmosférické jevy spojené se změnou klimatu (vlny veder, požáry, silný vítr, růst průměrné teploty, přívalem deště a bouře, povodně ad.)
- lesní kalamity
- zarůstání krajiny
- rozšiřování invazních druhů, ruderalizace
- legislativní omezení

VNITŘNÍ (antropické)

- bariéry viz analytická část Plánu
- obchvaty bez odpovídajícího řešení prostupnosti
- plánované vodní nádrže
- zastavitelné území, plánové stavby
- vedení technické infrastruktury
- rozšiřování a zahušťování rekreačních oblastí
- oplocování v krajině (viniční tratě, velkoplošné sady, obory)
- nadměrná chemizace a průmyslové hnojení
- snižování úrodnosti orné půdy
- homogenizace krajiny, ztráta drobného měřítka a krajinných prvků
- vysoké stavy zvěře
- změna druhové skladby lesů v neprospěch přirozené skladby lesů
- zazemňování tůní a mokřadů
- vysídlování krajiny, úbytek drobných zemědělců, ztráta hospodářského zájmu o krajinu
- zásahy způsobující rychlý odtok z krajiny, protipovodňová ochrana krajiny

C.7. ZÁVĚR

Chráněná krajinná oblast Bílé Karpaty je biosférickou rezervací UNESCO. Ta je zaměřena jak na ochranu přírodních hodnot, tak na podporu lidské činnosti v krajině směřující k trvale udržitelnému hospodaření v území. Krajina Bílých Karpat zahrnuje jak hodnotné lesní porosty s přirozenou druhovou skladbou, tak cenné luční a mozaikové biotopy vznikající hospodařením v krajině. Plán ÚSES tyto hodnoty promítá do navržené sítě ÚSES. Vymezením jsou chráněny stávající hodnoty v krajině a zároveň vytvořeny podmínky pro tvorbu chybějících prvků v agrární části území.

C.8. SEZNAM ZKRATEK

AOPK ČR	- Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky
BPEJ	- bonitovaná půdně ekologická jednotka
ČÚZK	- Český úřad zeměměřický a katastrální
CHKO	- chráněná krajinná oblast
CHKO BK	- Chráněná krajinná oblast Bílé Karpaty
DMK	- dálkový migrační koridor
DN	- jmenovitý průměr propustku
EU	- Evropská Unie
EVL	- evropsky významná lokalita
HPJ	- hlavní půdní jednotka
JPÚ	- jednoduchá pozemková úprava
KN	- katastr nemovitostí
KPÚ, KoPÚ	- komplexní pozemková úprava
k.ú.	- katastrální území
LBC, LC	- lokální biocentrum
LBK, LK	- lokální biokoridor
MENDELU	- Mendelova univerzita v Brně
MVÚ	- migračně významná území
MZCHÚ	- maloplošné zvláště chráněné území
MZLU	- Mendelova zemědělská a lesnická univerzita v Brně
MŽP ČR	- Ministerstvo životního prostředí České republiky
NR a R	- nadregionální a regionální
NRBC, NC	- nadregionální biocentrum
NRBK, NK	- nadregionální biokoridor
ORP	- obec s rozšířenou působností
PP	- přírodní památka
PR	- přírodní rezervace
RBC, RC	- regionální biocentrum
RBK, RK	- regionální biokoridor
SLT	- soubor lesních typů
SPÚ	- Státní pozemkový úřad
STG	- skupina typů geobiocénů
ÚHÚL	- Ústav pro hospodářskou úpravu lesů
ÚP	- územní plán
ÚS	- územní studie
ÚSES	- územní systém ekologické stability
ÚTP	- územně technický podklad
v. n.	- vodní nádrž
WMS	- web map service (webová mapová služba)
ZCHD	- zvláště chráněný druh
ZCHDNV	- zvláště chráněný druh s národním významem
ZCHÚ	- zvláště chráněná území
ZÚR JMK	- Zásady územního rozvoje Jihomoravského kraje
ZÚR ZK	- Zásady územního rozvoje Zlínského kraje